CASSIODORUS
Zwettl 4. Viertel 12. Jh.
Seite 89v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31639
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

congruent apotestate iudicis dicent ut salu
taris benuolentia cōparet. Non est sanitas
in carne mea a facie ire tue, nec pax ossib meis
a facie peccatorum meorum. Dum infirmitate
q; p sone sue miseria mouet quō caro ei
bellū sustinere n̄ poterat que tot ictib p
cussa corruerat. Vultus ire et timor future
uindicte sub magno pauore cognat. Vnde
ado se petit a ira futura liberari. qm̄ ab
dignatione uentura omnino sic se die ee
preteritū. ut sanitate corpis omnino n̄
haberet more famuli uerecundi. q̄ante
quā uerbera patiat. fuitis iā tormentis ue
hementer affligit. Qui ū mente callosus est
nec ipsas penas dū infligunt horresce
ebat. Subuinant etiā n̄ est pax ossib meis.
Qd sup dia sanitate nunc repetit pace
merito qa sanitas totius corpis est pax hu
morū et tēpata tranq̄llitas. Hic iā nimie
tas doloris exprimit ut q̄dixerat carne
sua n̄ ee sana. nec dicat etiā ossa fuisse turba
ta. Grauior enim pena est que usq; ad imitrio
ra descendit nec aliqd intactū relinquit
q̄ndo ipsa corpis firmamenta quatiunt.
Significat enim quā patiebat uermiū cō
mestione: que reqē sō uiro n̄ poterat dare
quia n̄ cessabat absumere: sic ipse ait. Et q
me comedunt n̄ dormiunt. Verū sup illa
corpales penas affligi se dicit a facie pecca
torum suorum more scissimi animi. Qui dū recor
dat iniquitates suas: grauiora se dicit ee pas
surū. Quō iniquitates mee sup posuerūt
capt meū sicut on̄ graue: grauate sunt sup
me: dicit ad impetrandā benuolentiā et
ei mod. ut n̄ se iniuste pulsū dicat s: pec
catis suis uident imputare qd patitur:
Nō ad exponenda uerba redeam. Iniquitates
nre eleuant se sup caput nrm. q̄ndo sibi ā
uindicant quā racio iusticiaq; patiat. Capt
enim nrm̄ ratio est sup quā inter bona collo
cata celsius nihil habemus. Ipsa enim duce dno
p stante dirigim̄ ipsa nos ad bonos act, pficiaq;
p duce. Quā si inimicitias oppsuerit illa, primus iucta
succūbit. S: his inimicitiis ista uicissitudo tribui
tur: ut que se leuitate erigunt in humore
grauissimis afflictionib onerent. Constructa
est pulcherrima uentate principia. nec partē
narrationis que ad modū formata sit debe
mus exqrere. Cōpatruerūt et deteriorauerūt ei
cicatrices mee: a facie insipientie mee. Fuerūt e
ad narrationē que causis omnib utilit appo
nit. q̄ndo pea animi accusam factūq; declarat.
Hec duplici m̄ formata est nā p q̄nq: usus penas
describit corpis sui. palios quinq: quisecum
uolentas refert animi passiones. ut nihil
uident exceptū qd duris calamitatib n̄ pbet
n̄ pbet afflictū. Qd argumentū dir ancessitate
q̄ndo qs p̄missis reb asperis ad bonā partē cor
rectus adducit. In primo g usu partis huius
tapinosis figura cognoscit qua nihil humili
nihil potest abiectū inuenire. Cicatrices enim
s. p̄cedentū uulnerū sanata uestigia. Quas
grauū constat affligere quando eas contingit
ad transacta pericula remeare: Cicatrix v dic
ta est abeo. qd in sceceū uulnī ostendit fregit
g uulneribus tabificatū corp ostendit ut sup
stes illesiu pene talia pauerit qualia solent oc
animata cadauera sustinere: Sic et ipse dicit.
Solū m̄ sup est sepulchrū. Subiunxit. a facie in
sipientie mee: id est a p̄sentia stultitie mee: fa
cies enim p̄sentiā designat. Que n̄ aut animo
aut corpe p̄sto fuerit ei species n̄ualet appa
rere. Ipse ipsā enim se dio cōpatruisse nec es
uit aliqd diuinis ordinationib imputare.
Iam et ipse ppo ore sic memorat. cū dno re
sponderet. Ido insipient locutus sū. et gulē

pli